

[Christmas Møller.]

bestemmelserne skulde forlænges til December, og sagde, at man i Efteraaret 1927 vilde komme med et Forslag, som man endnu ikke havde udarbejdet i Enkeltheder, men som vilde komme, og som man begrundede saaledes, som jeg gerne vil vise det gennem et Par korte Citater. Den daværende Indenrigsminister sagde, da han forelagde Forslaget:

„Det er nemlig min Hensigt i Løbet af Sommeren at lade udarbejde et Lovforslag med det Formaål at opnaa en hurtig Afvikling af de tilbageværende Boligrestriktioner,“
og senere siger det ærede Medlem Hr. Krag som Minister:

„Jeg haaber, det skal blive muligt at finde Former, som den høje Rigsdag vil finde tilfredsstillende for en Afvikling af disse Forhold indenfor et vist rimeligt Tidsrum.“

Naar man altsaa havde en Huslejelov gældende til 1931, men kommer med et saadant Forslag i 1927 og siger, at til Efteraaret kommer man med en Akviklingslov, saa spørger jeg: var det ikke Meningen, at Huslejeloven skulde udløbe inden 1931? Begribeligvis var det Meningen; ellers var der overhovedet ingen sund Mening i det hele — der var nu saa lidt Mening i den daværende Regerings Stilling, at hele Forslaget brød sammen. At der ikke kan være nogen som helst Tvivl herom, fremgaar ogsaa af den Betænkning, som blev afgivet af Venstres daværende Formand, Hr. Hagbart Berg, det ærede Medlem Hr. Elgaard; som vel senere vil tage Ordet og forklare sin Stilling, det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), om hvem det samme sikkert gælder, og det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen (*Madsen-Mygdal*: Skal de tale allesammen?), og hvori de siger, at

„et andet Mindretal har ment, at Tidspunktet for alle Restriktioners Bortfald nu er nær.“

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal spørger, om de alle skal tage Ordet; jeg synes ogsaa, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal skulde give Besked om, hvorvidt han ikke var enig i denne Betragtning i 1927, og saa forklare, at man nu siger, at der skulde gaa 7—8 Aar til, indtil 1934—35. Jeg gentager: Kunst er der ikke i det, og ikke Spor af Behændighed, ikke det fjerneste, for man kendte nøjagtigt vor Stilling i Forvejen.

• Og samtidig med at man har taget denne Stilling, ved jo enhver, at man har

ført en Agitation mod de Konservative paa Huslejeloven, paa, at vi paa dette Omraade var gaaet for vidt, paa, at vi i denne Sag vilde gøre for mange Indrømmelser. Endnu saa sent som den 25. November 1930 skrev „Aalborg Amtstidende“ under Overskriften:

„Det glade Vanvid.“ — — —

„Der er ikke Grund til at gaa i Enkeltheder med det Huslejeforslag, Hr. Dahlgaard i Dag har fremsat i Folketinget. Det volder i hvert Fald ikke Venstre Hovedpine.“

— naa, jeg synes ellers, at Pinen maa være slem i forskellige Hoveder —.

„Hvor Hr. Christmas Møller efter at have talt paa Knapperne beslutter at slutte det Forlig, som efter det sædvanlige konservative forfjamskede Standpunkt i Københavns Borgerrepræsentation har Sandsynlighed for sig, faar vi ogsaa tidsnok at se.“

Og saa spørger jeg det høje Ting — man kan i øvrigt være enig eller uenig i Standpunktet —, om det konservative Folkeparti ikke fra Loven af 1925 over Venstres Forsøg i 1927 til de Overgangsbestemmelser, vi har stillet Forslag om i 1931, har fulgt en ganske klar Linie med Hensyn til, hvorledes denne Sag skulde tages? Ingen i dette høje Ting kan være i Tvivl derom.

Forholdet er endvidere dette, at i det Øjeblik Partiet Venstre havde indtaget det Standpunkt, som vilde have været det ganske naturlige i Overensstemmelse med dets Presse, i Overensstemmelse med dets Program, i Overensstemmelse med hele den voldsomme Agitation, som navnlig paa de Steder, hvor Venstres Presse har Monopol, er blevet sat ind, ogsaa i denne Sag, vilde vi have faaet den Afvikling, som ganske naturligt var kommet som Slutstenen paa 1925-Loven, saaledes at denne virkelig kunde siges at være den sidste egentlige Huslejelov.

Og jeg vil gerne gaa et Skridt videre og ogsaa stille et Spørgsmaal til Partiet Venstre, til Lederen i dette høje Ting af Partiet Venstre. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er atter begyndt at optage sin velsignelsesrige Virksomhed formedelst 50 Ø., eller er det maaske 1 Krone, at være Taler uden Modstand rundt om i Landet. Ved disse Møder har det ærede Medlem holdt den Tale, som vi først læste i Aviserne fra Sønderjylland, og derefter hørte her; og som de fleste af os vel nu kender, Talen om Tilpasning, Talen imod Socialdemokra-